

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2966/2020
23.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић, Гордане Комненић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Дугоњић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., Република ... и „Ехробанк“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Ана Лазаревић-Пршић, адвокат из ..., ради недопустивости извршења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6329/18 од 13.11.2019. године, у седници одржаној 23.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6329/18 од 13.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6329/18 од 13.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 4386/17 од 27.12.2017. године ставом првим изреке одбијен је приговор пресуђене ствари. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се прогласи недопуштеним решење о извршењу Првог основног суда у Београду И 28810/12 од 15.06.2012. године, одређено на непокретности: двоипособном стану у ..., ул. ..., стан бр. ..., на .. спрату зграде бр. ..., улаз .., на кат.парц. ..., уписан у лист непокретности број .. КО Ставом трећим изреке обавезана је тужилца да туженој „Ехробанк“ а.д. Београд накнади трошкове парничног поступка од 111.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6329/18 од 13.11.2019. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужиље и првостепена пресуда потврђена у ставу другом и трећем изреке. Ставом другим изреке одбијени су захтеви тужиље и тужене „Ехробанк“ а.д. Београд за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Предмет тужбеног захтева је утврђење да је недопуштено извршење на непокретностима наведеним у побијаној одлуци, а које је одређено решењем о извршењу Првог основног суда у Београду И 28810/12 од 15.06.2012. године. О основаности тужбеног захтева, односно постојању разлога за проглашење извршења недопуштеним, судови су одлучили уз примену материјалног права које не одступа од примене права у правноснажно окончаним поступцима са тужбеним захтевима као у овој правној ствари. Имајући ово у виду, као и да тужиља у ревизији не указује на другачије одлуке Врховног суда Србије и Врховног касационог суда, а да одлука о основаности захтева са оваквим тужбеним захтевом зависи од чињеничног стања утврђеног у поступку на коме је заснована судска одлука, произилази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), због чега је одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења недопустивости извршења, поднета је 24.04.2013. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 3.500.000,00 динара, што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на ненувчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић